

Haand gennem Vedtægter at kunne bestemme, hvor stort et Antal Beværtninger der maa være i hver Kommune. Jeg finder en saadan Bestemmelse langt mere fornuftig end dette ved Lov at bestemme, at der ikke maa være flere Beværtninger end saa og saa mange i Forhold til Befolkningens Antal. Hvad der i saa Henseende kan passe i den ene Kommune, passer maaske slet ikke i en anden. De Kommuner, der ere saaledes stillede, at Gæstgiverier og Beværtninger i Købstaden ogsaa ere Beværtninger for Oplandet, kunne, synes jeg, ikke være saa tilfredse med den Skala, man her sætter, som de Kommuner, hvor et saadant Forhold ikke finder Sted.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger til Lovforslagets Hovedpunkt, nemlig Indførelse af en Afstemning blandt Beboerne med Hensyn til Spørgsmaalet, om der maa være Kro eller ikke. Jeg mener, at man skulde komme helt bort fra dette, det er nu for Resten allerede indført ved en Slags provisorisk Lov, i alt Fald ved en administrativ Foranstaltning, som det forrige Ministerium gennemførte, og som det nuværende har opretholdt. Jeg tror, at man der gør et Indgreb i det kommunale Selvstyre, som man skulde lade være med. Nu er der jo med Hensyn til beværtningsdrivende paa Landet den Bestemmelse, at det særlig er Amtsraadene, der have Hovedindflydelsen paa dette Spørgsmaal. Hvorfor ikke lade Amtsraadene, der ikke have misbrugt denne deres Myndighed, beholde denne overvejende Indflydelse, hvorfor tage den bort fra dem og lægge den over i et tilfældigt Flertals Haand indenfor vedkommende Kommune? Vi vide alle sammen, hvor let det er at puste en Stemning op. Der kan gøre sig en Strømning gældende i Retning af at faa den eller den Kro nedlagt, og saa kan en saadan Strømning, naar der er gaet en kortere eller længere Tid, godt vende sig. I hvert Fald tror jeg ikke, det vil være til Gunst for Afholdsbevægelsen, det kunde hænde, at det fik akkurat den modsatte Virkning. Medens det nu er muligt, at der kan være smukke og veludstyrede Hoteller paa Landet, vil det maaske ikke kunne lade sig gøre, naar man indskrænker dem til at være Afholdsbeværtninger, idet det mange Steder har vist sig, at de ikke kunne bortforpagtes til saadanne Priser, at de kunne bære sig. Det kan maaske være anderledes nogle Steder, men i mange Tilfælde er det saaledes.

Jeg skal endnu sige, at efter min Mening er den Bestemmelse, at Beværter-

bevillinger kun skulle gives for et vist Aaremaal, ganske forfejlet og vil være et meget betænkeligt Indgreb i den private Ejendomsret, som jo ellers skulde være sikret ved Grundloven. Naar en Krobevilling til en Beværtning paa Landet ikke er mere sikker med Hensyn til Fremtiden, end at den kan berøves vedkommende efter 5 Aars Forløb, saa vil en Ejendom, hvortil der hidtil har været knyttet en Krobevilling, maaske synke 50 pCt. i Værdi, og der er dog vist ikke nogen Grund for Lovgivningsmagten til at tilvejebringe et saadant Resultat, at gøre et saadant Indgreb i den enkeltes Ejendomsret.

Det var de almindelige Betragtninger, jeg vilde gøre gældende med Hensyn til de Forslag, som Mindretallet under Nr. 4 har stillet. Jeg skal dog tilføje, at hvis det nu ved Afstemningen skal vise sig, at de af Mindretallet stillede Forslag forkastes, saa vil Mindretallet forbeholde sig at kunne stemme, jeg kan godt sige, for de fleste af de Ændringer, der ere stillede af andre i Udvalget og særlig af nogle, der kunne betegnes som et Flertal.

Jeg maa dog nu, medens jeg har Ordet, tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om Forslag, der ere stillede fra anden Side.

Der er til § 8 under Nr. 2 stillet et Forslag, der gaar ud paa, at „i Byerne maa intet Beværtningslokale fremtidig anbringes i Bagbygninger eller Kældere. Eksisterende Beværternæring i saadanne Lokaler skal ophøre med de nuværende Indehaveres Forretning”. Saa er der dog tilføjet: „Undtagelse fra denne Bestemmelse kan i enkelte Tilfælde, naar særlige Forhold tale derfor, gives af vedkommende Kommunalbestyrelse.” Jeg vil henstille til det høje Ting ikke at gaa ind paa dette Forslag, thi det vil frembringe en fuldstændig Revolution i de bestaaende Forhold. Her i Rigsdagen kunde der f. Eks. ikke være Restauration, hvor den nu er, den vil jo ikke en Gang kunne være etableret paa 1ste Sal i den Bygning, hvor den nu er, idet denne vel nærmest maa betegnes som en Bagbygning. Og hvis De ville tænke noget over Forholdene med Hensyn til de forskellige Hoteller i København og Gæstgiverier og Kroer rundt om i Landet, ville De finde, at det næsten overalt er Tilfældet, at naar der ikke er Restauration i en Kælder, saa er den i en Side- eller Bagbygning. Af hvad Grund skulde det dog forbydes? Dette Forslag vil jeg altsaa henstille til det høje Ting at forkaste.

Saa er der af et Mindretal stillet et Forslag under Nr. 38 til § 33 om, at man skal rette Tallet 18 til 16. Det drejer sig om, at